

Nr 356.

Av fröken **Andersson** och fru **Rydh Munck af Rosenschöld**,
*i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 198, angående
vissa anslag till hovrätterna, häradsrätterna och vattendom-
stolarna.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 198 till 1943 års riksdag angående vissa anslag till hovrätterna, häradsrätterna och vattendomstolarna har beträffande Göta hovrätt bl. a. föreslagits inrättandet av två extra ordinarie kontorsbiträdesbefattningar (Eo. 4).

I samband med omorganisation av domsagoförvaltningen skall domsagoanslagen från och med den 1 juli 1943 övertagas av hovrätterna. Med anledning härav skall enligt proposition i ärendet till 1942 års riksdag, vilken i detta hänseende gillats av riksdagen, kanslipersonalen i hovrätterna förstärkas. Göta hovrätt har i sina anslagsäskanden för budgetåret 1943/44 utgått ifrån att för den odelade Göta hovrätt bör, vad antalet beträffar, beräknas samma personalförstärkning, som i ovannämnda proposition beräknats för Svea hovrätt, nämligen bl. a. två extra ordinarie biträdestjänster. Hovrätten förklarar emellertid såsom sin bestämda uppfattning, att den föreslagna lönegradsplaceringen icke är tillfredsställande, utan bör ett av biträdena vara i högre lönegrad. Detta biträde kommer nämligen, med hänsyn till advokatfiskalens arbetsbörda, att relativt självständigt få beräkna löner, tjänstledighetsavdrag m. m., allt krävande förmåga och vana att sätta sig in i ofta ej lätt-tolkade författningsbestämmelser, varjämte räkenskapsföringen måste beräknas bliva synnerligen omfattande. Hovrätten föreslår därför, att den ena extra ordinarie befattningen sättes i lönegraden Eo 9 och den andra i lönegraden Eo 4.

Till belysande av omfattningen av det arbete, som efter hovrätternas övertagande av förvaltningen av domsagoanslagen kommer att åvila ett av nämnda biträden, må anföras, att enbart löneuträkningarna beröra omkring 260 befattningshavare med vikarier, till största delen spridda på domsagorna i landsorten, samt att det sammanlagda avlöningsbelopp, som detta biträde får att distribuera, uppgår till c:a 2.100.000 kronor årligen, förutom omkostnadsanslagen, vilka hon ävenledes torde komma att handhava.

I propositionen har anförts, att placering i 4:e lönegraden skulle ske »i av-vaktan på närmare erfarenhet».

Då det emellertid redan nu tydligt framgår, att de arbetsuppgifter, som skola åvila nämnda biträde, äro av den art, att de böra medföra en väsent-

ligt högre tjänsteställning än i lönegrad 4, anse vi icke skäl föreligga att fördröja inrättandet av en häremot åtminstone något bättre svarande befattning. Det är fullkomligt orimligt att ens ifrågasätta en så låg inplacering av en tjänst med dylika självständiga åligganden. Den arbetsbörda och de svårigheter, vilka äro förbundna med en så genomgripande omorganisation som denna, samt det avsevärda ekonomiska ansvar, som dock blivit förenat med tjänsten ifråga, motivera till fullo en långt bättre löneställning redan från början. Att berörda arbetsuppgifter formellt tilldelats advokatfiskalen i 24:e lönegraden visar bäst dessas kvalitet. Att desamma i själva verket avses att »relativt» självständigt skötas av detta biträde bör ej tillåtas att så förringa deras vikt och värdesättning som här skett.

I likhet med hovrätten anse vi, att lönegrad 9 under nuvarande förhållanden tills vidare kan godtagas, oaktat detta är väl mycket i underkant, och få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan höjning av anslaget för budgetåret 1943/44 till avlöningar till icke-ordinarie personal vid Göta hovrätt att jämväl en befattning i lönegrad Eo. 9 kan inrättas.

Stockholm den 3 maj 1943.

Ebon Andersson
i Stockholm.

Hanna Rydh Munck af Rosenschöld.